

for nøden Bemyndigelse til og i Virkeligheden ogsaa et Paalæg om, at Antallet efterhaanden, som der i vedkommende By bliver Beværtninger ledige, skal nedbringes. Nu maa jeg tilstaa, at jeg er ikke rigtig klar over, hvad der er Meningen med § 13, saaledes som den er foreslaaet af Flertallet. Der staar der, at Beværtningernes Antal kan ikke fastsættes højere end det nuværende Antal. Det skal vel ikke betyde, at man ogsaa skal sætte det til det nuværende, der maa vel ikke, selv om § 13 i den af Flertallet foreslaaede Form vedtages, være noget til Hinder for, at man fremdeles kan sætte et lavere Antal i Vedtægten end det Antal, der faktisk findes, og for saa vidt fortsætte en Bevægelse, som jeg anser for heldig for de Byers Vedkommende, der have et overordentlig stort Antal Beværtninger i Forhold til Indbyggerantallet. Men da det Forslag, der er stillet af Flertallet under § 13, efter min Mening i saa Henseende er noget uklart, og jeg i øvrigt sympatiserer med Regeringsforslagets § 6, skal jeg ikke nægte, at jeg er mest tilbøjelig til at anbefale det af nogle Medlemmer stillede Underændringsforslag om i Stedet for § 13 i Flertalsforslaget at indsætte Regeringsforslagets § 6, hvor altsaa Antallet, om jeg saa maa sige, op ad til er fastslaaet, medens man har overladt til Kommunalbestyrelsen siden hen, hvis den maatte finde det ønskeligt, at gaa endnu længere ned end Forholdet 1 for hver 350.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvem der skal give Bevillingerne. Efter Forslaget skulde der i hver By være et saakaldt Bevillingsnævn. Det har man her foreslaaet at stryge undtagen for Københavns Vedkommende, hvor man af rent praktiske og administrative Grunde finder det nødvendigt at have det, medens man ellers i Byerne lader Kommunalbestyrelsen have Afgørelsen. Jeg lægger ikke nogen stor Vægt herpaa. Det maa jo indrømmes, at naar det er overladt Politiet og Politivedtægterne at skønne over, om Lokalerne ere, som de skulle være, og naar det er Kommunalbestyrelsen, der igennem Vedtægten eller senere i hvert enkelt Tilfælde, efterhaanden som Antallet maatte gaa ned, bestemmer Antallet af Beværtninger, bliver der for Bevillingsnævnet ikke andet tilbage end at afgøre, hvem af flere Ansøgere der maa anses for mest kvalificeret, og jeg er tilbøjelig til at sige, at i saa Henseende vil Kommunalbestyrelsen sikkert kunne træffe en ligesaa heldig og retfærdig Afgørelse som et i den Anledning særlig valgt Nævn.

Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at de Bestemmelser, som ere foreslaaede af Flertallet med Hensyn til Afgørelsen eller rettere Tidspunkterne for Afgørelsen af, naar Bevillinger ere ledige, og hvem der skal have dem, og Kravet om, at de paagældende, der søge, skulle have Lokaler paa Haanden, om jeg maa bruge det Udtryk, forekomme mig at være heldigere set fra alle Sider, men det hænger i og for sig ikke sammen med Spørgsmaalet om, hvorvidt det skal være et Bevillingsnævn eller Kommunalbestyrelsen, der har Afgørelsen.

Jeg kan i denne Forbindelse ogsaa nævne Spørgsmaalet om Lukketiden. Det, der er foreslaaet af Flertallet, er vel nok, saa vidt jeg forstaaer, i Overensstemmelse med det, som nu gælder i Henhold til Politivedtægterne, men jeg tror dog, at det maa indrømmes, at selv en Lukketid af 4 Timer for København og Frederiksberg er meget lidt, og jeg er i saa Henseende enig med det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange) i, at der var snarere Grund til at gaa den anden Vej. Det er jo heller ikke noget stort Spørgsmaal. Naar man i det hele taget maa indrømme Politiet en Ret til at gøre Undtagelser fra, hvad der staar i Lovforslaget, kan det gerne siges, at saa spiller Tallet ikke nogen stor Rolle. Men vi skulle dog, naar vi ellers ere enige om, hvad jeg haaber, vi ere, at det er uheldigt at have aabent længere ud paa Natten end højst nødvendigt, ikke gerne bestemme noget andet end det, der maa anses for det heldigste, nemlig at der er saa lang Lukketid som muligt. Vi give en Dispensationsbestemmelse, som Politiet kan anvende i særlige Tilfælde, og den vil kunne benyttes, hvad enten man sætter 4 eller 3 Timer. Jeg vil derfor ogsaa anbefale det Underændringsforslag, der gaar ud paa at fastholde de 4 Timer, som staa i det af Regeringen forelagte og af Folketinget vedtagne Forslag.

Jeg gaar da over til at gøre et Par Bemærkninger om Forholdene paa Landet. Naar jeg tager Hensyn til, at der baade i Regeringsforslaget og i det af Flertallet foreslaaede findes Bestemmelser, hvorefter det bliver muligt for visse købstadmæssigt bebyggede Landsbyers Vedkommende at indføre Bestemmelser svarende til dem, der gælde for Byerne, bliver der i Virkeligheden kun det tilbage, jeg kunde kalde de rene Landdistrikter. Jeg skal ikke gentage mine Bemærkninger om min Stilling til Forholdet mellem Afholdsbeværtninger og Gæstgiverbevillinger, men jeg gør her op-